

Herefter, og med Billigelse af vore Kolleger, affattede vi atter et Andragende til Hans Excellence Indenrigsministeren, paa Basis af det af Hans Excellence udtalte Princip. Andragendet af 23de November 1886 var saalydende:

Til Hans Excellence Indenrigsministeren!

Underdanigst tillade Undertegnede sig herved, efter Anmodning af de Funktionærer af Postvæsenets Underklasse, som ikke ere eller kunne vente at blive berettigede til at erholde Pension efter de nugældende Love, at henvende sig til Deres Excellence med den underdanigste Bøn om, at Deres Excellence velvilligen vil udvirke, at en Lov allernaadigst kunde blive vedtagen, som tilfikkede os en Understøttelse aarlig af Staten, naar vi, som Følge af Aldea eller Svaghed, ikke længere kunne udføre den os hidtil betroede Tjeneste, som og en Understøttelse til vore eventuelle Enker, mod at vi selv ydede — som Hjælp til dennes Udredelse — et Bidrag af f. Ex. 2 pCt. af vor Lønning.

Ved den Audients, som Deres Excellence saa beredvilligen tilstod os den 13de November 1885 og færlig med den Velvillie, hvormed De omfattede Spørgsmaalet om en Understøttelse af Staten, naar Arbeidsudhygigheden indfandt sig, giver os Mod til atter at fremkomme med vort Dnsfte for Deres Excellence, og underdanigst bede Dem om ved Deres bethningsfulde og tillige velvillige Hjælp at gjøre det muligt for os og vore Familier at kunne se denne Sag ordnet ved Lov.

Omendstjøndt vi fuldt ud erkjende, at vi ikke have Kundstaber — og maaste heller ikke Evner — til at kunne fremsætte Regler, hvorefter en saadan, efter vore Livsvilkaar, passende Understøttelse kunne erholdes, udarbejdet efter Dødeligheden indenfor den Kreds, for hvilken Understøttelsen ønskes opnaaet, og vi dog bestandig gik tunget af Betyrningen om, hvorledes vort Livs Aften stulde blive, naar Alderdom eller anden Svaghed forbyder os længere at udføre vor vante Gjerning, saa have flere af os i aarevis slyset med Tanken om at finde en Maade, paa hvilken Understøttelsen bedst kunne opnaas, for at det eventuelt Nydede kunde blive i passende Forhold til det positive Ydede, hvorfor den da — færlig i den seneste Tid — udelukkende har været rettet mod Principet — „Hjælp til Selvhjælp“ —. Vi have derfor — saa vidt vore Evner have tilladt det — undersøgt forskjelligt, i Principet beslægtede, Kaskers Regnskaber og øvrige os velvilligen givne Oplysninger. Herved ere vi komne til det Resultat, at den ved de sjællandske Statsbaner i en lang Aarrække bestaaende Pensionsskaffe vilde, i sit Princip, være den, man nærmest burde tage som Mønster, hvilket jo for Resten er saa temmelig naturligt, eftersom Underklassens Lønningsvilkaar, Arbeidstid og Levevis saa temmelig nøie passer med vore Forhold.

Da Deres Excellence imidlertid ved den os saa velvilligen tilstaaede Audients i Samtalens Løb yttrede Lyft til nok at kjende den Maade, paa hvilken vi kunde tænke os Sagen ordnet, naar vi engang kom saa vidt, at vi agtede at foretage os noget Bestemt og efter det af Deres Excellence udtalte Princip, saa tillade vi os underdanigst at fremsætte vore Anskuelser i den Retning, samt hidfsætte

Extrakt

af de sjællandske Statsbaners Pensionsskaffes Regnskaber fra $\frac{1}{4}$ 81 — $\frac{31}{3}$ 85.

Indtægt:

Funktionærernes Bidrag, $4\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2}$ pCt. = $3\frac{1}{2}$ pCt.	Statens Tilstud $2\frac{1}{2}$ pCt.
Fra $\frac{1}{4}$ 81 til $\frac{31}{3}$ 82 51,205 Kr. 86 Ø.	33,123 Kr. 25 Ø.
— $\frac{1}{4}$ 82 — $\frac{31}{3}$ 83 43,879 — 89 —	28,383 — 25 —
— $\frac{1}{7}$ 83 — $\frac{31}{3}$ 84 46,501 — 52 —	29,857 — 75 —
— $\frac{1}{4}$ 84 — $\frac{31}{3}$ 85 48,669 — 29 —	31,281 — " —
190,256 Kr. 56 Ø.	122,645 Kr. 25 Ø.
	190,256 — 56 —
	At overføre . . . 312,901 Kr. 81 Ø.